

KJERKBLAD
FOR INDERØY

NR. 4

2016

75. ÅRG.

God jul

Juleandakt

«1 La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! 2 I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? 3 Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. 4 Og dit jeg går, vet dere veien.»

Joh 14,1-4

Veien til den store gleden

Hvordan skal vi møte frykten? Jesus møter oss i adventstiden med disse ordene: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg.»

Ordene leder tanken til julenatten. Vi har sett dem for oss mange ganger: Gjeterne i den stille natten blir forskrekket av en engel som var omkranset av lyset fra Herrens herlighet. De ble overveldet av redsel, står det, og det kan neppe ha vært lett å følge engelens ord til trøst: «Frykt ikke».

Ifølge psykologer reagerer de aller fleste mennesker på frykt med forvirring. Planlegging og rasjonelle tanker kobles bort; det tar for mye tid og energi. Dessverre overtar et litt mer primitivt område av hjernen, som har lite erfaring med nødsituasjoner, og derfor sender de fleste mennesker ut i helt irrasjonelle handlinger.

La ikke hjertet bli grepet av angst, sier Jesus til disiplene like før han feiret siste påskemåltid med dem. Rådet han gir, kan vi ha god bruk for. Men lett er det ikke. Bare noen dager senere ser Jesus ned på menneskeheten fra korset og sier: «Tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør». Og det er sant. Vi er forvirrede. Vi ødelegger skaper-

verket, vi er grådige og egoistiske. Kanskje er det frykten som driver oss. Men Gud vil ikke at vi skal være forvirret. Han sier: «Stol på meg!» Gjeterne på Bet-

lehemsmarken fikk en konkret oppgave til hjelp mot forvirringen: «Jeg forkynner en stor glede», sa engelen. De ble oppfordret til å gå til stallen for å finne Frelseren i krybben.

Så går også vi med langsomme skritt mot julefeiringen. Gjennom advent er vi invitert til å dele forventningen om han som stadig kommer i julens evangelium, i ord og sakrament. Guds Sønn deler menneskelivet med oss, og han viser oss veien til Gud. Guds Sønn kom til oss for å være sant menneske sammen med oss. Han leder oss til ham som skapte oss.

«La ikke hjertet bli grepet av angst, men tro på Gud og tro på meg». Det er slik han viser oss veien vi skal gå. Han forkynner at frykten skal vike for glede. Det er ikke et lett vint livsmestringsråd. Jesus sier at vi vet veien dit han går. Og det er sant: I tro vet vi det. Det er adventens vei. Vi går den i tillit til Guds nåde som viser oss kjærlighetens vei. Den går til vår neste. Den går til flyktningen og til den utstøtte. Den går til et såret skaperverk. Den er bygget av kjærlighet og tjeneste.

Velsignet jul.

Preses Helga Haugland Byfuglien

KJERKBLAD FOR INDERØY NR. 1 – 2017

kommer ut i uke 11 – 13.–19. mars.

Stofffrist til redaktør tirsdag 21. februar.

Framsidedbildet: På veg til kveldsmesse. Foto: Jørgen Røflo.

Baksidedbildet: Vinter i Mosvik. Foto: Jan Sundseth.

JULESTJERNE

Utover førjulsvinteren dukkar eit av våre mest kjente julesymbol opp: julestjerna. Denne planten er for mange ein viktig del av jula, i løpet av noen korte veker i november/desember blir det seld rundt 6 millionar julestjerner berre her i landet. Men folk i andre land er også glad i denne stjerna. Både i Europa utanom Norge og i USA blir det omsett hundrevis av millionar julestjerner kvart år.

Planten kjem opprinneleg frå Mexico og er ein busk som kan bli 4–5 meter høg. Det engelske namnet er Poinsettia, oppkalt etter USAs første ambassadør til Mexico, Joel R. Poinsett, som oppdaga denne planten og tok den med tilbake til USA. Dette var i 1836. Busken vart seinare spreidd til Europa, og ein kan finne høge ”tre” av denne planten også i Sør-Europa.

Den som har ære av julestjerna slik vi kjenner den som potteplante til jul, er ein norsk gartner og planteforedlar, Thormod Hegg (1912–2004) som var frå Lier ved Drammen. Han fikk

foredla og utvikla planten slik at den sette sidegreiner og kunne brukas som potteplante. Han kalte den første planten ”Annette Hegg” etter dattera si. Da denne julestjerna kom i 1967, var det ei nyhending som åpna vegen for at julestjerna skulle komme til å bli den mest brukte juleblomsten, ikkje berre i Norge, men i heile verda.

Julestjerna er som nemnt ikkje så gammal her i landet – i berre knapt 50 år har vi kunne gle oss over den populære juleblomsten. Vi nordmenn vil helst ha den mørkeraude varianten, mens ute i Europa går det mest på dei lyseraude sortane. I USA har dei til og med en ”Julestjernas dag”, nemleg 12. desember.

Julestjerna har hatt det ryktet på seg at ho er giftig. Det er ikkje sant, men noen kan få allergiske reaksjonar av eit stoff i sjølve blomsten, dei gule knoppene midt inni det raude. Mange brukar derfor å plukke av desse når dei får planten i hus.

Julestjerna må aldri bli heilt tørr, men bør heller ikkje stå med

”føttene i vatn”. Litt vatn kvar eller annakvar dag er bra. Det er vanskeleg å få julestjerna til å vare, så den er nok dessverre blitt ein ”bruk- og kastplante”, vi kvitter oss vanlegvis med den etter fire–fem veker, og kjøper ny til neste jul. Men om vi bestemmer oss for å vere miljø- og plantevennlege, så går det an å stelle godt med den, gjerne plante den ut på ein skyggefull plass i hagen om sommaren. Men å få den til å blomstre igjen, krev mye omtanke og arbeid og er ei stor utfordring. Vi får gle oss over julestjerna så lenge vi har blomsten rundt juletider.

Sigrid Haavik

Julekonsserter i kirkene

- 11. des. – CD-slipp-konsert i Sakshaug kirke kl. 18.00. Med Vivace og musikere.
- 13. des. – Luciamorgen i Sakshaug kirke kl. 07.00. Med Vivace og musikere. Lussekatter til alle.
- 14. des. – Julekonsert i Sakshaug kirke kl. 19.00. Med musikk, dans og drama ved elevene fra Inderøy Videregående skole.
- 18. des. – Svartsøndagskonsert i Sakshaug kirke kl. 19.00. Med bygdas kor og korps.
- 18. des. – Svartsøndagskonsert i Vestvik kirke kl. 19.00. Med bygdas musikkrefter.
- 19. des. – Julekonsert i Heggstad kyrkje 19.00. Med bygdas musikkrefter.
- 21. des. – Julekonsert i Sakshaug kirke kl. 19.00. Med Silje Ingebrigtsen og Ida Karoline Bakke, sang, og Ivar Erik Ree, piano.
- 13. jan. 2017 – «Vi synger jula ut» i Heggstad kyrkje kl. 19.00.

Biskop Tor Singasaas går av

Biskop Tor Singasaas har varslet at han går av som biskop i Nidaros bispedømme fra 1. september 2017. Han ble ordinert som biskop her 14. desember 2008. Før den tid var han prost i Byåsen prosti, residerende kapellan i Nidaros Domkirke fra 1991–2004 og stiftskapellan i Nidaros bispedømme fra 1978 til 1991. Tor Singasaas er født 1. februar 1948 i Hølonda i Sør-Trøndelag og er cand.theol. fra Menighetsfakultetet i 1976.

Biskop Singasaas betegnes som folkekirkens mann og har vært

nær til folks liv og virke på små og store steder i Nidaros bispedømme. I avskjedsbrevet skriver han blant annet at «i Trøndelag er kristendom lettere gjort enn sagt. Her er stor kjærlighet til kirke og menighet som stikker dypt, og som vises på mange måter. Ofte indirekte – ikke nødvendigvis med ord, men med troverdige handlinger.»

Han var på bispevisitas i Mosvik, Inderøy, Røra og Sandvollan sokn 28. januar–1. februar 2015. Disse dagene ble på alle måter en stor opplevelse, og biskopen ga

uttrykk for at «I Inderøy er ting på stell».

Det er en avholdt biskop som nå skal tre av, og det blir avskjeds-gudstjeneste for Tor Singasaas i Nidaros Domkirke søndag 11. juni 2017.

Noen tanker om Den norske kirke etter årsskiftet

Fra 1. januar 2017 blir Den norske kirke et eget rettssubjekt atskilt fra staten. Dette er en konsekvens av «kirkeforliket» på Stortinget i 2008. Første trinn i dette forliket var en grunnlovsendring som endret Den norske kirkes status fra å være en statskirke til å bli en folkekirke. Denne grunnlovsendringen trådte i kraft i 2012. I grunnlovens § 2 står det nå: *Verdigrunlaget forblir vår kristne og humanistiske arv* og i § 16 står det: *Alle innbyggere i riket har fri religionsutøvelse. Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke og understøttes som sådan av staten. Nærmere bestemmelser om Kirkens ordning fastsettes ved Lov. Alle tros- og livssynssamfunn skal understøttes på lik linje.*

Og så blir altså Den norske kirke ved årsskiftet et eget rettssubjekt. Men hva betyr det? Det helt konkrete og praktiske er at kirken da overtar ansvar for økonomiforvaltning og arbeidsgiveransvaret for prestene i Den norske kirke. I første omgang vil folk antakelig ikke merke noe til denne endringen. Men hva skjer med Den norske kirke på sikt?

Stortinget har vedtatt at Den norske kirke skal være en folkekirke. Det er jeg glad for. Jeg ønsker

at Den norske kirke fortsatt skal være overalt i landet vårt, for folk der de er. Det er sant at Norge ikke lenger er så homogent som det har vært. Norge er mer flerkulturelt enn for 50 år siden. Men fortsatt er det slik at 73 % av Norges befolkning og 87,5 % av de som bor i Inderøy tilhører Den norske kirke. Jeg ønsker at kirken fortsatt skal ta ansvar for fellesskapet og vårt felles arvegods.

Det betyr at kirken skal ta vare på kirkebyggene, gammelt og nytt av kirkekunst og på gravlundene. Vi skal forvalte sang- og musikkskatter. Den norske kirke har et ansvar for alle som bor i Inderøy, og skal stille opp når det skjer nasjonale, lokale og personlige katastrofer og tragedier. Og vi vil være en drivkraft i arbeidet for at vi alle – uansett religiøs tilhørighet – lever godt sammen her.

Vil Den norske kirke på sikt fortsatt være en folkekirke eller vil vi bli mer en «frikirke», som betjener bare våre medlemmer på en så kostnadseffektiv måte som mulig? Disse og flere tanker og spørsmål sitter jeg med ved årsskiftet. Men som Nils Arne Eggen sier: *Det gjelder å ha trua...* Og det har jeg – også ved dette årsskiftet.

Ottar – prest i Inderøy

FRA MINUS TIL PLUSS FOR KJERKBLADET – TAKKET VÆRE GIVERGLADE LESERE!!

Da redaksjonen tok fatt på arbeidsåret 2016, gav dårlig økonomi usikkerhet i forhold til videre drift av bladet – med røde regnskapstall for 2015 og en konto i Sparebanken som ikke en gang var stor nok til å dekke utgivelse av blad nr. 1. Avslag på søknader om offentlige midler, gav dessuten klare signaler om at dette ikke var en vei å gå.

Situasjonen for Kjerkebladet ble omtalt i blad nr. 1-2016, noe som bladets lesere tydeligvis har merket seg og ønsket å gjøre noe med. Regnskapsfører Sigrid Mari Verstad forteller at giroer har blitt benyttet i større omfang enn tidligere, og kjærkomne bidrag har kommet inn på konto. Et felles løft som har sikret utgivelse av bladet gjennom hele året og som også dekker utgifter til produksjon og distribusjon av juleutgaven.

Avskjed med prestevikar Jan Olav Veium

2. juledag er det avskjedsgudstjeneste for prestevikar Jan Olav Veium. Avskjeden blir markert ved gudstjenesten i Salberg kirke kl. 11 og kirkekaffe i Salbergstu umiddelbart etter gudstjenesten.

Jan Olav har gjort tjeneste som fast vikar i den ene prestestillingen i Inderøy siden sommeren 2014. Før det gjorde han også vikartjenester her. Januar 2017 begynner han i stillingen som sokneprest i Storelvdal. Men før det skal han altså takkes av her i Inderøy 2. juledag i Salberg.

Ottar – prest i Inderøy

Styre og redaksjonskomite retter en stor takk til alle glade givere! Den positive responsen fra bladets lesere gir glede og inspirasjon til fortsatt arbeid med bladet.

Tekst: Kari Nikolaisen

Konfirmantpresentasjon i Heggstad kyrkje, Sandvollan

Nye konfirmanter på Sandvollan ble presentert i gudstjenesta 25. september. Foran fra venstre: Jonas Christoffer Fleischer Larsen, Ole Jakob Kvam Saltvik og Oliver Sandvik. Bak fra venstre: Sebastian Søreng, Aurora Dalen Taraldsen, Silje Våset Skage og Oline Hembre Storli.

Pynta til høsttakkefest i Sakshaug kirke.

Også i år samlet konfirmantene i Inderøy seg til natt-cup i volleyball i Mosvik. I år ble cupen holdt kvelden den 18. november. Det var i overkant av 60 elever som møtte opp og det var på forhånd satt opp flere lag.

Turneringen var ikke ferdig før langt på natt. Dette arrangementet er en del av konfirmasjonsundervisningen. Vi i soknerådet blir kjent med konfirmantene – og de blir kjent med oss og det arbeidet vi gjør for kirkene. Soknerådet hadde også etablert en kiosk på skolekjøkkenet der vi ordnet og solgte pizza, pølser og brød – samt litt godterier og brus. Tidligere sokneprest Olaf Rasmussen, som for øvrig er flink til å besøke oss, sa engang at det var han som startet med turneringer for konfirmantene her i Mosvik allerede tidlig på 60-tallet. Da var det fotball som gjaldt.

«Å være menneske er å være i bevegelse», sa man før. I Det nye Testamentet sies det at Guds virkelige tempel her på jord er menneskekroppen. Det skulle da være viktig å holde kroppen i orden ved å drive idrett og fysisk fostring.

Konfirmasjon og arbeidet i tilknytning til dette, er noe av det viktigste vi i soknerådet gjør. Ordet «konfirmere» er latin og betyr å bekrefte. Konfirmasjonen ble påbudt ved lov i 1736 – og markerte i mange hundre år avslutning på skolen for mange. Den har nok også blitt sett på som et overgangsrituale fra barn til voksen. For ikke så veldig lenge siden var det å være konfirmert en forutsetning for å få lærlingeplass, arbeid og det å gifte seg. Det lever ennå mennesker i vårt land som måtte framskynde konfirmasjonen sin, fordi foreldrene ikke hadde råd til å ha de hjemme lengre. Det måtte være tidlig å reise til sjøs, begynne i tømmerskogen, på fabrikk eller å bli hushjelp som 14-åring.

Den norske skolen er på mange måter et ektefødt barn av kirken. Det var i middelalderen at man så smått startet opp med skoler – da i tilknytning til kirkene, og det var prestene som var lærere. Skole var lenge frivillig – og da var det helst gutter av privilegerte foreldre som tok utdanning. Da konfirmasjonen ble innført, så man at det var vanskelig å undervise, fordi

ungene hverken kunne lese eller skrive. Det ble således nødvendig med en obligatorisk skole etter hvert. Dette var det lenge stor motstand mot, da det ble sett på som dyrt og unødvendig; barn skulle helst begynne å arbeide så fort som mulig. Men på slutten av 1800-tallet fikk vi faste skoler, som etter hvert skulle lede til et utdannelsessamfunn. Lett å glemme dette i vår tid, at kirken og skolen har hatt så tette bånd gjennom historien.

For oss som er valgt inn i soknerådet, ser vi at man i Mosvik har full oppslutning om konfirmasjon. Dette er et trekk som ikke samsvarer med resten av landet, der mange velger ikke å konfirmere seg i Den norske kirke. Hva er så hovedtrekkene i den lære som vi forsøker å gi konfirmantene? Tre begrep er helt sentrale, slik jeg oppfatter det: Gudsriket, fellesskap og kjærleik. Gudsriket kan vi finne i oss selv – ifølge Bibelen, fellesskap kan kirken være med på å gi; men det største i den kristne lære skulle være: kjærleiken. Sterke ord i vår tid, – så sterke at flere velger å snu ryggen til.

Tekst/foto: Jan Sundseth

Stiftelsen Inderøy Kirkestue

Vi vil takke alle som har bidratt til det gode økonomiske resultatet for huset. Her må nevnes Inderøy Sanitetslag og Inderøy Bygdekvinnelag, som har gitt betydelige pengegaver.

Kjerkstubasaren var et stort arrangement som har gitt over 100 000 kroner inn på konto. Det viser at mange har et godt og nært forhold til kirkestua både til fest, møter og ved minnesamvær. Som det ble sagt, så kommer alle bidrag huset til gode.

Vi har siden basaren gjort en jobb for huset. Nytt kjøleanlegg er montert til husmors tilfredshet.

30 stoler har fått nytt setetrekk, og 40 meter med vinduslist er skiftet ut til vern mot trekk.

Utomhus har renovasjonsdunkene fått en ny plass etter pålegg fra Branntilsynet. Der vil det ved en senere anledning bli montert tak av Altaskifer – det samme som er på taket på kirka og kirkestua.

Kom og sjå, og ta gjerne huset mer i bruk!

*For stiftelsen Inderøy Kirkestue
Willy Bakstad*

VIVACE-LOTTERIET 2016

Lotteriet ble trukket 15. juni og vinnerne har fått sine gevinster. Trekkingen og vinnerne ble gjort kjent på kirkens hjemmeside (www.inderoy.kirken.no). Her er trekningslista for dere som ikke er på nett. TUSEN TAKK FOR STØTTEN!

Hilsen Vivace

01) Hjemme-hos-konsert	Lodd: 1510	Even Lukkasen
02) Akvarell Morten Gjul	Lodd: 837	Harald Bjørgen
03) Bilde av Bjørn L. Bratsberg	Lodd: 1476	Familien Trandem Næss
04) Digitalt trykk Lise Brissach	Lodd: 1000	Marit Stangerholt
05) Gavekort på Berget det Blå	Lodd: 883	Asbjørn Dyrstad
06) Digitalt trykk av Bjørn L. Bratsberg	Lodd: 2205	Iver Stai Lystad
07) Digitalt trykk av Bjørn L. Bratsberg	Lodd: 2944	Bente Aune
08) Dukke med klær og seng	Lodd: 800	Rakel K. Westun
09) Gavekort Jætåsen Bil	Lodd: 335	Oddrun Norum
10) Gavekort Den Gyldne Omvei	Lodd: 008	Ottar Strand
11) 3 ridetimer Sneve Stall og salmakeri	Lodd: 2339	Ingunn og Gunnar Solli
12) Gavekort Inderøy Blomster 500 kr	Lodd: 1794	Normann
13) Bok om Børgefjell	Lodd: 2499	Svein Østerås
14) Oppladbar lader	Lodd: 2357	Steve Loxley
15) Lunsj for to på Husfrua	Lodd: 1572	Frank Stavrum
16) Ullvang-genser	Lodd: 2121	Wenche Solberg
17) Brannslukningsapparat	Lodd: 1581	Kristiane Engedal
18) Bilvask Shell Inderøy 330 kr	Lodd: 2123	Bjørnar Storhaug
19) Gavekort Zebra Blomster 300 kr	Lodd: 134	Linnea Wist-Wikan
20) Fruktkurv Coop Extra 300 kr	Lodd: 2334	Ove Eilertsen
21) Fruktkurv Rema Inderøy 300 kr	Lodd: 2056	Aurora Grønnesby
22) Gavekort Biltema Steinkjer	Lodd: 1441	Richard Monsen
23) Gavekort Ystgård gartneri 200 kr	Lodd: 1228	Tone Næss
24) Gavekort Zik Zaks	Lodd: 666	Roger Øyan
25) Grønnsakskurv Ystgård gartneri	Lodd: 909	Odd Asbjørn Aunhaug

Lys våken i Sakshaug kirke

Andre helga i november ble Lys Våken arrangert i Sakshaug kirke. Dette er et nasjonalt breddetiltak, det vil si et tilbud som blir gitt til alle 11-åringer i hele landet.

Vi møttes lørdagsettermiddag på Kjerkstu. Der ble vi litt bedre kjent med hverandre før vi tok hodelyktene fatt og vandret til Muustrøparken. Underveis diskuterte vi ulike påstander om hvem og hva vi skal bry oss om. Konklusjonen er at 11-åringene på Inderøya bryr seg om de rundt seg! Vel fremme i parken grilla vi pølser og kosa oss i snøen som kom denne ettermiddagen. Neste post på programmet var en runde på kirkegården. Oppgaven var å se på ulike gravsteiner, hvordan de ser ut, hva som står på dem og hvor gamle de er. Her var det mye interessant å finne!

Vi fortsatte kvelden med god taco og gelé til dessert før vi hadde en god times korøvelse. Her

Kjerkstubasaren 2016

TAKK!

Basaren ble gjennomført i Kjerkstu på Sakshaug 7. og 8. oktober.

Vi ønsker å rette en stor takk til alle som bidro med husflid og bakst for salg, gevinster til hovedlotteri, åresalg og tombola og for trivelig underholdning. Til alle som kjøpte lodd – og for all praktisk hjelp og støtte ved planlegging og gjennomføring av årets basar. Takk for giverglede og stor innsats!

Det økonomiske overskuddet ble kr. 102 000,-. Et fantastisk resultat til beste for Kjerkstu og bygdefolket!

Hilsen basarkomiteen v/Liv Skogset Værdal

var det mange dyktige sangere! Kvelden ble avsluttet på «lørdagsvis»; film og godterier. Spenningen steg da vi nærma oss nattas overnattingssted; kirka. Vi rigga til madrasser og soveposer framme i kirka, og alle fant seg et bra sted å sove.

Søndagsmorgen var det frokost og forberedelse til gudstjenesten. Der deltok 11-åringene med sang, dramatisering av prekenteksten, forbønn og lys-tenning.

Jeg vil rette en stor takk til alle de flotte 11-åringene som deltok og til alle foreldre og frivillige som hjalp til med stort og smått!

HVA SKJER FØR JUL?

Torsdag 1. desember

Denne dagen arrangeres det adventstreff for kommunens 2. klassinger på Kjerkstu på Sakshaug. Her lager vi lyslykter sammen, hører og ser juleevangeliet fortalt med lys og stjerneskudd, synger julesanger og spiser kveldsmat sammen. Invitasjoner er sendt i posten. Ta kontakt om noen ikke har fått invitasjon.

Søndag 4. desember

Denne dagen arrangeres det samling for 3-åringer på Salberg. Her vandrer vi gjennom juleevangeliet, møter Maria og Josef, gjeterne, englekoret og kanskje noen dyr fra stallen. Vi griller pølser sammen, synger julesanger og går rundt juletreet. Invitasjoner er sendt i posten. Ta kontakt dersom du ikke har fått invitasjon til dette.

Utdeling av bibler til 5. klasse

Denne skjer på nyåret i alle kirkene. Alle 5. klassingene inviteres til en gudstjeneste hvor de får Bibelen, samt får lære litt om hvordan de slår opp i den.

Invitasjon kommer i posten når det nærmer seg. Gudstjenesten blir også kunngjort i messelista i Trønder-Avisa, samt på hjemmesiden vår (inderoy.kirken.no) og på facebook (kirkene i Inderøy).

Velkommen til gudstjeneste!

*Tekst/foto: Silje Vang Pedersen
– menighetspedagog*

Julevask

«Skittensøndag» har vi ikkje tid til å vaske oss. Men etter «svartsøndagen» kjem julevasken. Eg var sveitt og skitten etter ein lang dags ferd gjennom villmarka i Etiopia på hesteryggen. No sto etiopisk jul for døra.

Å klare seg med lite vatn er ei dyd av nødvendighet. Ikkje alle kan sløse med vatn slik vi gjer i Norge. I ein landsby gjekk kvinnene kvar dag seks timar fram og tilbake for å hente vatn med store og tunge leirkrukker. Dei pleidde å starte i åttetida om morgonen og kom heim med krukka si først i to-tida på ettermiddagen.

«Kom hit med vatn!», ropte mannen til kjerringa. Han var konge i heimen. Når han hadde drukke seg utørst, slo han gjerne skvetten som vart til overs i glaset ut over på jordgolvet. Når det vart fuktig, støva det ikkje. Småkongane som sløsa med vatnet kjerringane sleit heim i solsteiken, imponerte meg ikkje. Men eg vart imponert over kor lite vatn dei klarte seg med når dei skulle dusje. For det går an å vaske og dusje heile seg frå topp til tå med vatn fra ein blekkboks. Fyll ein blekkboks og prøv det sjøl i dusjen heime! Gni såpe inn i håret med noen dråper vatn. Påfør så noen dråper til, og vask så såpeskummet nedover halsen og overkroppen. Noen dråper til skyller så håret og fører skummet og vaskinga nedover og nedover. Dei siste dråpene sler du og i håret og bruker dei til å bli kvitt såperestane på resten av kroppen. Det er heilt fantastisk kor lite vatn vi kan klare oss med når det ikkje er meir tilgjengeleg.

Gjennom kjerka og misjonen hjalp vi dei med å finne vatn i nabolaget og grov ein brønn saman med dei og monterte ei handpumpe. No var det vatn til meir luksus. Sjøl likte eg å bruke dusjvatnet til fleire ting. For å ta vare på det sto eg gjerne i ei stor vaskebalje. Når eg var plaga av loppebitt starta eg dusjinga med alle klærne på. Først vaska eg håret slik at skjorta vart blaut. Etterpå la eg henne ned i vaskebaljen og sto på henne. Så vaska eg overkroppen slik at buksene vart blaute. Etterpå vart dei og alle loppene trampa ned i vaskebaljen. Eg brukte nok tre eller fire blekkbokser vatn på denne opera-

sjonen, men oppnådde fire gode ting. Ikkje berre vart eg rein til jul, men eg vart og kvitt loppene på kroppen og i kledda. I tillegg fekk eg vaskevatt til kledda mine og etterpå vart det vatn til grønsaker og blomster. Slik kunne det kome mye godt ut av ein julevask!

I eit varmt land med ein god bris kan nyvaska klede bli tørre på ein liten times tid. Du verden så godt det er å være kvitt lopper, skitt og svette! Og så godt det er å kjenne kor nyvaska klede kjærtegner kroppen.

Å bli rein og fin til jul er viktig. Både i Afrika og i Norge liker folk å kunne ta på seg nye og reine klær. For no skal vi ta imot himmelkongen, Jesusbarnet og Guds rike, der den minste er den største og viktigste. Vi vasker oss og kler oss fint for å lukte godt og vise respekt for kvarandre. Sjøl om himmelkongen var født i ein stall og under fattige kår, gjer fattige menneske alt dei kan for at jula skal bli rein og trivelig for både dyr og mennesker.

Skopuss må også til. Føttene og fottøyet skin for den som kjem over fjellet med godt budskap, seier Guds ord. Dei første åra vi var ute kom folk barføtte til kjerka. Etterkvart vart det sandaler som spara dei for elefantsjuka. No har så og seie alle tette sko, sandloppene kjem ikkje så lett inn lenger. Sandalene og skoene vi lærte dei å lage har gitt mange eit bedre liv. Og skoene er som regel meir blankpussa enn i Norge. Her er vi ofte slurvete med skopussinga, men til jul tar vi oss sammen, alt skal skinne og være i orden. Det er viktig når vi skal ta imot kvarandre og Jesus vår frelsar med respekt og høgtid.

Med ønske om ei god jul i heim og kjerke!

Hans Birger Neergård

Kjerkstubasaren trakk mye folk

I år ble Kjerkstubasaren arrangert fredag 7. og lørdag 8. oktober, og begge dagene møtte det opp riktig mange som handlet både mat og lodd. Denne basaren er litt eldre enn Kjerkstu, og har hele tiden vært et viktig fundament for vedlikehold og anskaffelse av inventar og utstyr. Takket være basaren og utleieinntektene har stiftelsen Inderøy Kirkestue hatt en grei økonomi. De siste årene har imidlertid dette bildet endret seg, og årsaken ligger i flere forhold. Det opprinnelige bygget begynner å trekke på årene, og det gjenspeiler seg i et stadig økende behov for vedlikehold.

Et annet moment er bortfall av en del leieinntekter. Som eksempel kan nevnes at kommunen tidligere la noen av sine møter til Kjerkstu, noe det ikke lenger var behov for da Rådhuset sto ferdig. Dermed har inntektene av Kjerkstubasaren blitt enda viktigere. Det siste byggetrinnet var en nødvendig utvidelse, men

det betyr også nye utgiftsposter for stiftelsen. Det har ikke vært meningen at inntekten fra Kjerkstubasaren skal gå til renter og avdrag, men må man så må man.

Fast opplegg

Liv Skogset Værdal i basarkomiteen forteller at basaren startet fredag kveld, med sang og musikk ved Oddvar Fossum, Jostein Hansen, Silje Vang Pedersen samt en gruppe fra koret Vivace. I tillegg til lodd-salg, tombola og salg av husflid og hjemmebakst, var det allsang og kveldsmatbuffe.

Lørdag fortsatte basaren med mer loddsalg, tombola og salg av hjemmebakst og husflid. Midt på dagen var kjøkkenpersonalet klare til å servere rømmegrøt, og da benyttet mange anledningen til å ta middagen på Kjerkstu.

På slutten av dagen var det duket for trekning i hovedlotteriet, men før det kunne oktetten Klonken by

på litt musikalsk underholdning, og sokneprest Ottar Strand hadde noen velvalgte ord til avslutning.

Dugnad

Kjerkstubasaren er et eksempel på dugnadsinnsats på sitt beste. Basarkomiteen og en rekke privatpersoner og firma bidrar, og ikke minst alle som kjøper lodd, mat eller andre produkter. Det vitner om at mange føler en tilhørighet til Kjerkstu, et tilbud som kan være godt å finne ved flere anledninger, enten det er sorg eller glede.

Liv Skogset Værdal håpte på forhånd at det økonomiske resultatet skulle komme opp mot rekordresultatet fra i fjor på rundt 80 tusen kroner, og opptellingen viste at årets resultat ble hele 102 tusen kroner! Dette er penger som kommer godt med, som tidligere nevnt.

Tekst/foto: Reidar Sundal

Marie Skogset Jørstad har lang erfaring i å varme rømmegrøt.

Brit Skjørholm styrte tombolaen, og Aage Myklebust og barnebarn Alexander prøvde lykken.

Jorid Indgjerd og Åse Sakshaug solgte hjemmebakst og husflidsvarer.

Øystein Forr, Ingfrid Staven og Odlaug Sæther har full kontroll med trekkingen av hovedlotteriet.

Det var ikke mange ledige plasser i Kjerkstu under årets basar.

Den vesle trommeguten

Handlinga i den engelske julesongen «The Little Drummer Boy» finn vi att i gamle songar, mellom anna i Amerika (James Pierpont i 1857) og i Tsjekkoslovakia. I 1841 omsette Katherine Davis songen frå tsjekkisk til engelsk, og i dei fylgjande ti-åra nytta mange artistar songen i ulike utgåver. Han vart første gongen presentert i media i 1955, og det vart eit arrangement av trioen Davis/Onorati/Simeone som etter kvart vart nytta av stadig fleire songartistar. Dei legg inn trommeslaga som ein del

av teksta, noko som forsterkar rytmen i songen. På You Tube finn vi fleire titals innspelningar av songen, med mange kjente solistar, kor og orkester.

I dei engelsk-talande landa er «The Little Drummer Boy» ein av dei kjæraste julesongane. Det finst også ei tysk omsetjing, men songen er tidlegare ikkje omsett til norsk.

Det vert sikkert høve til å høyre songen i media ved juletider i år og, men med engelsk tekst.

DEN VESLE TROMMEGUTEN

Kom, dei sa til meg. - parap-pa-pa-pam
Vi straks må gå i veg
eit kongebarn å sjå
og gåver skal han få /: rap-pa-pa-pam :/
for å ære han - parap-pa-pa-pam
når vi kjem fram.

Vesle Jesus. - parap-pa-pa-pam
Eg er ein fattig gut
har ingen ting å gi
til fødselsgåva di /: rap-pa-pa-pam :/
Skal eg spele litt - parap-pa-pa-pam
på tromma mi?

Maria smilte vent - parap-pa-pa-pam
og dyra venta spent.
Eg tromma fint for han
det finaste eg kan. /: rap-pa-pa-pam :/
Då han smilte glad
til tromma og meg.
Han smilte lukkeleg - til tromma og meg!

*Tekst – og omsetting frå engelsk
ved Steinar Grimstad.*

Frå bladet «Stille stunder» 6-2015.

4-årsbok Mosvik

20. november var det utdeling av bøker til bygdas 4-åringar. Gudstjenesten tok utgangspunkt i fortellingen om den bortkomne sau. Dette ble dramatisert av Klara, Silje og Ottar. Underveis i gudstjenesten var det også en liten sangstund med barna som utgangspunkt i sanger fra 4-årsboka. Etterpå fikk barna lage bokmerker. Offer denne søndagen gikk til IKO, forlaget som trykker bøkene som ungene får. Festkomiteen sørget for fin servering etter gudstjenesten.

Tekst/foto: Jan Sundseth

50-årskonfirmanter i Sakshaug kirke

Mange av ungdommene som ble konfirmert i Sakshaug kirke våren 1966 møtte opp til 50-årsmarkering i kirka 18. september. De deltok først i gudstjenesten sammen med ungdommene som skal konfirmeres til våren, og etterpå inviterte soknerådet til festlig sam-

vær på Kjerkstu med middag, kaffe og kake. Der ble det utveksling av minner, oppdatering på hverandres liv de siste 50 år, salme-quiss og allsang. Da de skiltes etter en trivelig fest, ble det mange klemmer og lykkønskninger for ei god framtid.

1. rekke fra venstre: Hildrun Oline Indgul Hegdal, Inger Johanne Vang Grevskott, Kjellrun Myrmo, Marit Helene Ødegaard, Elin Thorsen Schive, Arnhild Kirknes Kahrs, Gunnhild Stavran, Eldbjørg Melhus Nordbø. 2. rekke fra venstre: Kjell Kvistad, Andreas Hellan, Harry Jegtvolden, Annbjørg Norstrøm, Brit Kirknes Solberg, Anlaug Kirknes Lindsetmo, Kirsten Fossum Inderberg, Marit Ingvei Reitan Saugestad, Jon Arild Ferstad, Bjarne Næss, Rolf Olav Nilsen. 3. rekke fra venstre: Knut Arne Jørstad, Gunnar Paasche Bolkan, Olav Sundfær, Audun Fiskvik, Bjørn Ulvin, Ragnar Hogstad, Edvin Ulvin, Arne Halvar Norum, Dagfinn Jarle Ferstad, Håkon Stokke. Tekst: Birgit S. Henriksen/Bjørn Ulvin. Foto: Hattrem Foto.

50-årskonfirmantar i Salberg kyrkje

1. rekke fra venstre: Berit Lorås, Sigrid Lorås, Kari Gregersen Næss og Jorunn Hognes Ystgård. 2. rekke fra venstre: Lornts Olav Johnsen, Morten Støre, Karin Mentsen Tronhus, Ole Lorås, Wenche Berg Haug, Berit Johanne Følstad Sjøvold og Vidar Johansen. Tekst/foto: Hans Reidar Hammer.

50-årskonfirmanter i Mosvik og Ytterøy – Mosvik kirke og Frikirken

Bak fra venstre: Sokneprest Ottar Strand, Torstein Gustad, Gunnar Gresdal, Annar Sandstad, Odd Hamstad, Rannveig Fånes, Ruth Gresdal, Inger Reitan, Edith Sandviknes, Lilja Hamstad. Foran fra venstre: Bjørnar Trøen, Jakob Ås, Eva Selseth, Inger Johanne Nyeng Berget, Randi Grande Sterk, Jorunn Gustad og tidligere sokneprest Olaf Rasmussen. Tekst/foto: Jan Sundseth.

50-årskonfirmanter i Heggstad kyrkje

Åtte gullkonfirmanter møttes til jubileum i Heggstad kyrkje søndag 25. september. Enkelte hadde ikke møtt hverandre siden de avsluttet felles skolegang, og nå var gjensynsgleden stor.

I gudstjenesta var det både dåp og presentasjon av nye konfirmanter, så jubilantene kunne trekke linjer til sin egen tilhørighet i kirka. Stunda ble avsluttet med kirkekaffe og trivelig prat, noe som tydeligvis ble satt pris på.

Fra kirka gikk så turen til Øyna, der feiringa fortsatte med middag, kaffe og kake i soknerådets regi. Her ble det oppfrisking av minner fra barne- og ungdomsår, samt at de tidligere klassekameratene også gav hverandre små innblikk i hvordan livet hadde artet seg for hver enkelt i løpet av de siste femti årene. Samhørighet og glede preget ettermiddagsstunda, og før gull-

Foran fra venstre: Irene Ertsås Lorensen, Brit Hansen Dragland, Laila Skjelvan Larsen og Astrid Elise Hovd. Bak fra venstre: Leif Bartnes, Åmund Fornes, John Arne Hallem, Rolf Bjarne Skjelvan og prestevikar Jan Olav Veium.

konfirmantene tok farvel med hverandre, hadde de bestemt at de snart skulle møtes igjen.

Tekst/foto: Kari Nikolaisen.

Fortidsminneforeningen har fått midler til nødvendig takreparasjon på Hustad kirke

– Skifter tak på koret

Fortidsminneforeningen jubler over at de har fått penger fra Stiftelsen Uni Skadevernpris til nødvendig reparasjon av taket på Hustad kirke. Innherred Entreprenør AS utfører oppdraget. Det har nok gått 10 år siden vi begynte å søke om midler, men nå har vi endelig fått, smiler lederen for Fortidsminneforeningen lokalt, Sissel Norum. Midlene fikk de av Stiftelsen Uni Skadevernpris, og de kommer til god nytte.

Kjærkommen støtte

– Nå er vi bare glade for å ha fått støtte, sier Sissel, og forteller at de har fått fire hundre tusen kroner. Det holder til å skifte tak på koret på kirka, og det er også det mest prekære.

– I år har det ramlet ned mye stein siden sist vinter, så området rundt koret har vært avstengt fordi det har vært farlig å gå der, sier hun. Taket var dessuten helt dekt av mose. I den blir det fukt som videre kan føre til frostsprenging og ødeleggelser. Sissel forteller at taksteinen på resten av kirketaket nå blir vasket og reparert, så hele taket gjennomgår en nødvendig oppgradering. Sissel organiserer arbeidet, og hun har fartet rundt og lett gammel takstein de kan bruke til reparasjon. Taksteinen de fjerner ble lagt på taket på 1950-tallet, men den kan være eldre, for den er delvis håndlaget.

– Vi bruker noen av de beste som er plukket fra taket på koret, men de fleste er i for dårlig stand,

forteller hun. Hun og fylkesleder Kolbein Dahle viser frem den nye taksteinen de har kjøpt. Den ligner den gamle, og riksantikvaren har godkjent at de kan bruke den.

– Egentlig hadde vi håpet å kunne bruke den opprinnelige steinen på en av sidene, men det ble ikke nok. Derfor bruker vi dem til reparasjon i stedet, forteller de.

En interessant jobb

Det er Innherred Entreprenør AS som har fått oppdraget med å skifte og reparere taket, og de har kommet langt i prosessen.

– De som jobber på fredede bygg må ha kunnskap om det og være godkjent, og det er denne gjengen. Det er Kolbein Dahle som har gått god for dem, og det er rett og rimelig ettersom det er han som har lært dem opp, smiler Sissel. Takvinkelen på Hustad kirke er nokså bratt med sine 55 grader, men det har ikke tømmerne noen problemer med. Den yngste på laget er Jørgen Sjevelås. Han er tømmerlærling, og gjennomfører en av sine delprøver på dette prosjektet.

– Jeg er interessert i bygningsvern, og synes det er morsomt å få være med på denne jobben, sier han fornøyd. Håndverkerne regner med å være ferdig om en ukes tid, og da er i tillegg deler av vindskiene skiftet, og resten av dem tjærebredd. Noen av takrennene blir også skiftet eller reparert.

– Selv om vi har sluppet lekkasje spørs det om det var like før, så vi må si at det var en lettelse endelig å få denne reparasjonen på plass nå, sier Sissel og Kolbein.

Leder i Inderøy Fortidsminneforening – og byggmester Sissel Norum sammen med Kolbein Dahle.

Verdifull historie

Fortidsminneforeningen ble stiftet i 1844, og de har eid Hustad kirke siden 1887.

– Den trønderske avdelingen ble stiftet i 1846, og vi var først ute med å skaffe oss eiendom. Den første var klosterruinene på Tautra. I dag eier Fortidsminneforeningen mange bygninger, både stavkirker, middelalderkirker og middelalderruiner. I 1851 kom det en lov om at kirken skulle romme en tredjedel av menigheten, men de fleste kirkene var for små til det, og dermed ble det bygd mange, store kirker. Sakshaug kirke er et godt eksempel.

Det førte til at mange gamle kirker ble til overs og mange ble revet. Stavkirken i Mosvik er et eksempel på det. Gamle Sakshaug kirke sto igjen som ruin. Den og noen få spesielt verdifulle ble solgt eller gitt til Fortidsminneforeningen. Hustad kirke er et eksempel på det. Den ble gitt til foreningen med interiøret i. Derfor er den en av de mest autentiske kirkene i landet, forteller Kolbein Dahle. Han og Sissel synes det er ekstra artig at den nå etter takreparasjonen fremstår nærmere sin fordums glans.

Tekst/foto: Nina Fossum

«Min kirkebok» på Sandvollan

Forventningsfulle fireåringer møtte på familiegudstjenesta i Heggstad kyrkje 20. november. Det var dagen da de skulle få utdelt «Min kirkebok». Som «bonus» fikk de også være med på dåp – og til og med kjenne på dåpsvatnet etterpå. De fleste av dem var også døpt nettopp her...

Større og mindre barn samlet seg i koret sammen med fireåringene og Sverre prest da han fortalte om «Den bortkomne sau». Etterpå var det greit å være mange da de – med gjeter Sverre i spissen – vandret rundt i kirka på leiting etter sauene, som hadde gjemt seg der. Den til og med gav lyd fra seg.

Sauene ble funnet i lese-pulten, og nå var det menighetspedagog Jon Halvor sin tur til å dele ut fire-årsboka. I den var det både for-

«Jeg er trygg hos deg» – sang til bevegelse, ledet av John Halvor. Fireåringene fremst til høyre, med de nye bøkene plassert foran seg.

Tenk at her er også vi døpt!

telling og sanger, og «utdelingsseremonien» ble avsluttet med sang – under John Halvor si ledelse. Alle sangene som ble brukt under gudstjenesta, var for øvrig fra fire-årsboka.

Tekst/foto: Kari Nikolaisen

Victoria Hennissen Smistad varmet store og små hjerter med nydelig sang. Foruten å opptre som solist, var hun forsanger under hele gudstjenesten.

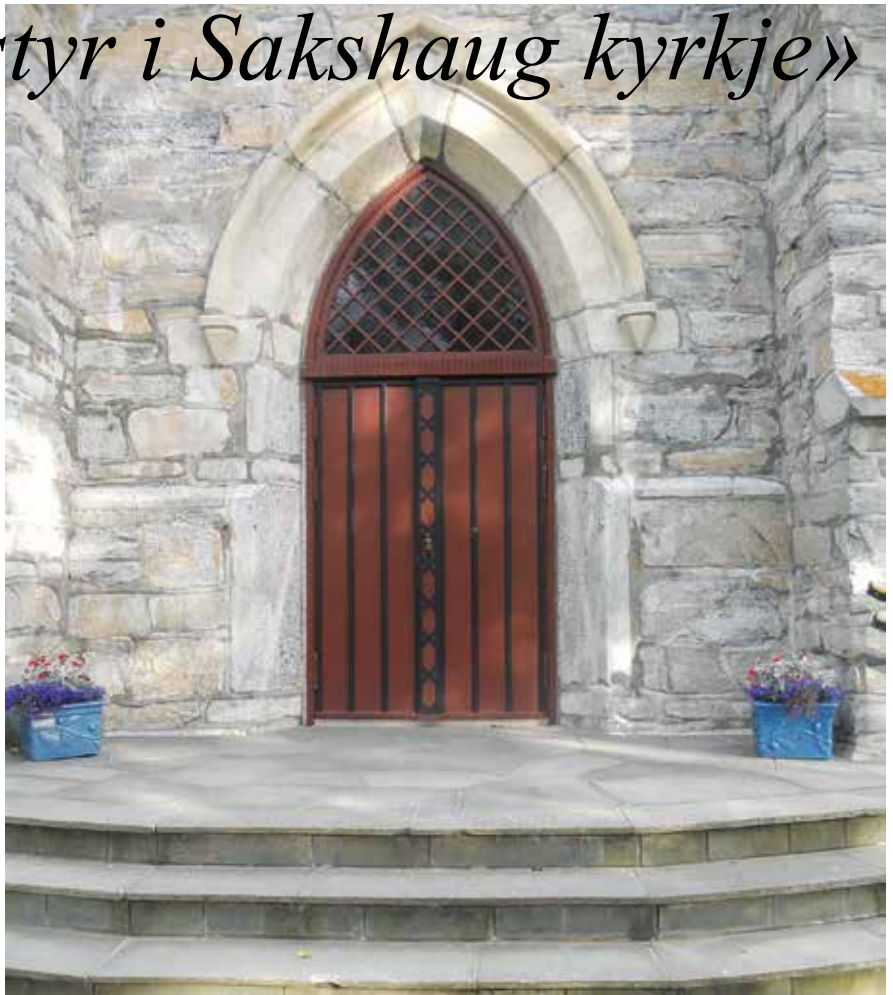

«Rikare utstyr i Sakshaug kyrkje»

«Rikare utstyr i Sakshaug kyrkje» var namnet på ei arbeidsoppgåve som frå 1951 og i fleire år framover vekte stort engasjement mellom kvinnene i Sakshaug sokn. Tidleg i dette året sette Inderøy Husmorlag i gang 5-kronerulling til formålet. Då denne blei avslutta i november 1952 viste resultatet 2800 kroner. Inderøy sokneråd sette så ned ei «kvinnemnemnd» med to representantar frå Inderøy Husmorlag, Inderøy Sanitetslag, Inderøy Bondekvinne- og Inderøy Arbeiderkvinnelag. Desse kom med i nemnda: Pauline Oxaal, Hjørdis Halmøy Floan, Ragna Vatn, Magnhild Bye, Olive Kirknes, Elen Letnes, Anna Jørstad, Magnhild Myrmo – i tillegg Massi Reitan og Thora Wibe frå soknerådet. Første møte i nemnda var på Li prestegard hos sokneprest Arne Lange 11. mai 1953. Hjørdis Halmøy Floan tok på seg å leie nemnda og organisere arbeidet for «rikare utstyr i Sakshaug kyrkje», og dei såg alt då framover til kyrkja sitt 100-årsjubileum i 1971.

Professor, arkitekt Erling Gjone var på denne tida sentral i restaureringsarbeidet av Sakshaug gamle kyrkje. Gjone tok og på seg å vera rådgjevar og teiknar for dei planane som no etter kvart tok form om ei omfattande oppussing av Sakshaug kyrkje innvendig. Dei som styrte med dette hadde som mål å kunne vise fram ei vakrare kyrkje på konfirmasjonsdagen 22. september 1957, og svært mykje arbeid vart gjort denne sommaren.

Første tiltaket frå kvinnemnemnda var materiale til ny, handvove altarduk med broderi i svartsaum og firfletting til Saks-

Den vakre hovuddøra inn i Sakshaug kyrkje.

haug kyrkje. Duken vart vove og gitt av Pauline Sakshaug og Hjørdis Halmøy Floan broderte. Det vart innkjøpt to diskar i forgylt sølv med inskripsjon til altarkalkane, to blomstervasar av glas og vovi filleryer til golvet i begge sakristia. I 1956 vart det kjøpt ein ny messehakel i raud silkedamask frå Husfliden, Oslo – pris 1441 kroner, og bestilt to nye brudestolar med gyldenlær i sete og rygg frå firma Brødr. Bjotveit i Hardanger. To tidlegare stolar i kyrkja vart reparert og fekk gyldenlær. Dei to nye brudestolane kom til kyrkja i februar 1957 og kosta 920 kroner stolen.

Litt seinare i 1957 gjekk fylgjande oppfordring ut frå kvinnemnemnda:

«Til teppe i Sakshaug kyrkje. Vi bed alle kvinner og andre

interesserte i Inderøy kyrkjelyd om å gi pengar til to garnhesper ca. kr. 8,-. Dette vil vi kjøpe vevegarn for til golvteppe, antependium og kanskje brudeteppe om pengane rekk». Underskrivi av kvinnemnemnda med sine namn, og vi ser at Margrete Olesen har komi inn etter Ragna Vatn som døydde kort tid etter oppnemninga i 1953.

Aksjonen gjekk frå hausten 1957 til hausten 1963 og vart organisert grendevis og gjennomført av kvinnemnemnda. Av namnelistene kan vi sjå at det var brei oppslutning om tiltaket frå kvinnene i Sakshaug sokn, og nokre menn skreiv seg og på. På desse seks åra kom det inn 3419 kroner, og for denne gåva gitt av kvinnene i bygda vart det vove teppe til golvet i altarringen ved

Pauline Sakshaug og Ragnhild Wibe. Antependium til altaret og lesebrettklede til preikestolen i dobbeltev/flensvev vart utført og gitt som gåve til kyrkja av systrene Pauline Oxaal og Ingeborg Oxaal. Det vart innkjøpt løper til kyrkjemidtgangen frå inngangsdøra til kortrappa i trå med dei nye fargane i kyrkja.

Det planlagte teppet til korgolviet vart ikkje ferdig før til markeringa av 100-årsjubilet 5. september 1971. Kvinnenemnda kom i gang att, og kvinnene i bygda knytte dette teppet på dugnad. Teppematerialet til ein kostnad på 5450 kroner blei betalt med gåver frå enkeltpersonar, kvinnelag og bedrifter. Her kan og nemnast at soknet tidlegare på året fekk eit åkle til veggen i det nye bårhuset. Dette var ei gåve frå familien Oxaal til minne om Pauline Oxaal som døydde ved årsskiftet.

Litt meir om oppussinga av kyrkja og gåver gitt i samband med denne

Arkitekt Erling Gjone teikna mønster til dei nye tekstilane i kyrkja. Han teikna og nytt altar, altarring med liljeutskjæring, stolar for koret, klokkestol, nummertavler, ny hovuddør, blyvindaug i antikkglas i koret og nye messinglamper over benkeradene. Sigurd og Ivar Aas utførte alt trearbeidet og konservator Ola Sæter var fargekonsulent og kunstmålar. Kyrkja innvendig og alt innventar fekk nye, friskare fargar som stod godt til kvarandre og den blå korkvelven vart til slutt oversådd med stjerner. Det meste av dette målararbeidet vart utført av folk frå bygda – Paul Hjulstad, Knut Skjelstad og Bjarne Kvam. Dei måla og kyrkjetårnet utvendig.

Ikkje alt av «rikare utstyr til kyrkja» var på plass til søndagen 22. september, men kom etter kvart. Dei vakre messinglam-

pene, laga av «finsmeden» Einar Lyngstad, ved årsskiftet 1961-62.

Altartavle måla av Einar Øfsti og gitt av Roberta Øfsti fekk altartavleplassen i Sakshaug kyrkje våren 1957. Frå anonym gjevar fekk kyrkja same år 5000 kroner til ny lysekrona med elektrisk lys i midtgangen. Til minne om høgskolestyrar og kyrkjeven Nils Sivertsen fekk kyrkja i 1957 frå Marta Sivertsen to store lysestakar og ein sjuarma lysestake til bruk på altaret. Inderøy Bondekvinnelag gav ein lysestake i sølv, betalte den eine av dei nye brudestolane og dei nye stolane som elles trongst i koret. Nytt orgel kom på plass og vart innvigd ved domorganist Ludvig Nilsen 2. juni 1957 med 1000 menneske til stades.

Tekst/foto: Liv Skogset Værdal

KILDER:

Arkiv etter Hjørdis Halmøy Floan.
Kyrkjeblad for Inderøy prestegjeld.
Samtale med Aud Floan Steinvik.

Høsttakkefest

I Vestvik kirke var det Høsttakkefest-gudstjeneste samt dåp den 9. oktober. Mange hadde tatt med kurver med markens grøde, som ble satt fram foran alteret. Denne tradisjonen var det i mange år Bondekvinnelaget i Framverran som stod for.

Tidligere het denne dagen Mikkelsmesse og var en av de viktigste dager i Kirkeåret. På denne dagen måtte det man hadde avlet på marken være i hus. Og det var om høsten man i bokstavelig forstand fikk «dommen». Ville dette holde vinteren igjennom?

Ofringen denne dagen gikk til Kjerkebladet. Kirkegjengerne fikk servert kaffe med nystekte potetkaker. Vi fikk også se framdriften på restaureringen av tårnet i kirka.

Tekst/foto: Berit Irene Ørsjødal.

Kirken var pyntet med årets avling i kurver.

JOLESONG

Så skal vi på ny glede oss over ”---songen som alltid tonar med jubel kvar julenatt---”. Vi får han frå mest alle radiokanalar, i bilen, i fjøset, på kontoret, i sofakroken, ved frukostbordet, frå kjøpesenter og kantiner, frå samfunnshus og kyrkjerom, frå barnehagen og sjukeheimen og gjennom 4–5 stemningsfylte veker mot enden av året. Sjølv sagt er det ”Det lyser i stille grender” vi snakkar om her, for det er under det namnet vi kjenner denne vakre julesalmen vi alle sett så stor pris på. Men originaltittelen var altså ”Jolesong”, og forfattern var som vi vel kjenner til, Jacob Sande (1906–1967).

Det blir fortald at Jacob Sande hadde fått oppmoding om å skrive ein tekst til juleheftet ”Jol i Sunnfjord”, og ein varm sommar dag i 1931 sette han seg til i bærhagen på klokkargarden i Dale i Sunnfjord for å skrive. Han trong kanskje både ein visuell og

kjenslemessig kontrast til emnet han skulle skrive om for å forme tankane om oppgåva, og nettopp i dette spenningsfeltet mellom høgsommar og julehøgtid kom det som etter kvart vart ein av dei aller finaste – og mest nytta – julesongane vi har. Gjennom dei fem kortfatta og lettforma versa i songen får han fram og gjer synleg og lett tilgjengeleg for alle, det som er kjernen i julebodskapen, og grunnsteinen i vår kristentru. Ikkje mindre!

Dette er originalteksten til ”Jolesong”:

*Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusunde barnehender
mot himmelen ljosa held.*

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

*Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng,
men englane song der ute
på Betlehems aude eng.*

*Der song dei for fyrste gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.*

*Songen som alltid tonar
med jubel kvar julenatt
um barnet, Guds son og sonar
som myrkret for evig batt.*

I ettertid kom diktaren til å tenkje på at diktet ikkje var heilt vellykka. Det femte verset hang ikkje heilt med, meinte han, og sikta særleg til den siste verse-

lina. Å binde mørkret var ikkje eit litterært uttrykk han kunne stå for. Derfor tok han ut heile verset, og ville ikkje tillate at det vart brukt. I lang tid vart derfor songen avslutta, som vi og ofte har høyrte og sett, med fjerde verset. Vi ser at songen og står godt med det, for den del, men ikkje heilt. Den siste lina seier noko viktig! Diktet, eller songen, sette han nok ikkje så høgt sjølv, og vart heller ikkje trykt i nokon av diktsamlingane som han gjennom åra gav ut. Songen kom likevel tidleg inn i ”Nynorsk Salmebok”, og til dømes i Mads Berg: ”Skolens Sangbok” i utgåva frå 1967. Begge med fire vers. Først i 1998, da Gyldendal gav ut ”Dikt i samling”, er diktet med, og no med alle fem versa. I mellomtida hadde ein og, heller forsiktig, modernisert språket. Vi legg og merke til at ”tusunde” er bytta ut mot ”tusene”, og at ”myrkret” i siste line er bytta ut med ”døden”. Somme meiner at dette kanskje er å ta seg til rette språkleg sett, og som det berre ligg til forfattern å endre på. Det kan sikkert drøftast om diktet vart så mye betre av endringa? Det var i alle fall ikkje Sande sine ord...

Elles var songen tatt til vurdering i utkastet til ”Norsk Salmebok” i 1981, og med fire vers, men da salmeboka kom ut i 1985 var songen slik vi kjenner han i dag, og finn i den nye salmeboka frå 2013.

Ein god tekst som denne gjer krav på tonesetting som tar i seg og løfter teksten inn i ei god songoppleving. Vi fekk gjennom åra fleire melodiar, men den som har festa seg og gjort songen til

eit stemningsmetta felleseige er komponert av Lars Søråas d.y., og vi finn tekst og melodi saman i ei songbok han gav ut i 1948. Frå da av tilgjengeleg for alle. Songen vart likevel først framført under ei julegudsteneste i Bergen i 1944, av ei jenteklasse komponisten var songlærer for.

Songen vart spela inn på plate alt i 1953, og etter kvart har det komme fleire innspelningar på ulike medium, men populariteten nådde nye høgder etter at Sissel Kyrkjebø kom med sitt julealbum i 1987. Det gjorde ”Det lyser i stille grender” til stemningsberaren vi slett ikkje vil vere utan, verken i travle adventsdagar, eller når høgtida er ringt inn og ro har senka seg --- i stille grender --- og byar, for den del. Og kvar for oss vil vi, i dei næraste vekene, sikkert synge siste lina i femte vers heilt ut og det fleire gonger – gjerne med ein kristeleg ettertanke som set teksten inn i ein større samanheng: ”...som døden for evig batt”! For det er ei påske der framme...

Jacob Sande har ei salme om det og, men det blir å nemne ein annan gong.

Jørgen Røflo

Kjelder:

Herbjørn Sørebo: Storm frå vest, Oslo 2000.

Google.no

HYMNE TIL JOSEF

*Den unge Maria vandret
engang til Betlehem by
forteller den gamle legende
som alltid er like ny.*

*Det var ikke rom i herberget.
Men stallen var lun og varm.
Så fødte hun der sin første sønn
støttet av Josefs arm.*

*Stjernesoler og vismenn.
Hyrder og englekor.
Hva tenkte den mørke Josef
som aldri mælte et ord?*

*Gjennomstrålet av himmelsk glans
lyste de hellige to.
Hva tenkte den mørke Josef
som bare var trofast og god?*

*Kan hende han svøpte sin kappe
litt bedre om barnet og moren.
Slik vernet han ordløs menneskets drøm,
den hellige Josef av Jorden.*

Av Inger Hagerup – fra diktsamlinga STROFE MED
VINDEN (1958).

Prestesituasjonen i Inderøy

Vi hadde altså to gode søkere til den ledige stillingen som sokneprest i Inderøy. Men begge valgte å si nei takk da de fikk tilbud om stillingen her. Tine Jøhnk fortsetter som prest i Mære og Arne Groven takket ja til stillingen som sokneprest i Egge.

Det betyr at den ledige stillingen her i Inderøy må lysas ut igjen. Utlysning skjer i begynnelsen av januar. Er det noen som vet om aktuelle søkere, så be dem ta kontakt. Det kan være noen som er nyutdanna eller noen som ønsker et jobbskifte. De som vurderer å søke stillingen er herved invitert til å komme og se Inderøy

og møte oss som bor og arbeider her. Ta kontakt med Ottar – 92 69 11 15.

Soknerådene, prosten og vi som arbeider i kirka i Inderøy gjør det vi kan for å få gode søkere til den ledige stillingen, og for å få en god løsning på prestelig betjening her de førstkommende månedene. Som en stor og viktig del av denne løsningen har tidligere prest her, Sverre Gustad, sagt ja til å gjøre en del tjenester her over nyttår. Det er vi veldig glad for.

Situasjonen her i Inderøy er et utslag av den mangelen på prester som vi opplever i landet som

helhet. Mange prestestillinger står ubesatte og uten søkere når de blir lyst ledige. Det har med rekruttering til presteutdanning å gjøre – og at mange av de som tar presteutdanning ikke går inn i prestatjeneste.

Jeg har fått noen spørsmål om jeg skal slutte som prest her, siden stillingen er lyst ut. Det har jeg ingen planer om. Det er nemlig to stillinger som sokneprest i Inderøy. Jeg er i den ene og den andre er altså ledig nå. Jeg trives her i Inderøy; med stedet, folka og med å være prest her – og har planer om å bli.

Ottar – prest i Inderøy

Orgelet til Sakshaug kirke tar form

Mange lurer på hvordan det går med orgelbyggerne. Når får vi se og ikke minst høre det nye orgelet i Sakshaugkirka?

Opprinnelig plan gikk ut på at orgelet skulle være på plass utpå seinhøsten 2017. Brødrene Torkildsen Orgelbyggeri har hatt en lang ende med ferdigstillingen av kororgelet i Nidarosdomen, og de har derfor bedt om utsettelse på ferdigstilling av vårt orgel til forsommeren 2018. Eventuelle prisendringer som måtte komme i denne perioden dekkes av orgelbyggeriet.

Selv om det blir en forsinkelse betyr det langt i fra at det er stillstand på orgelverkstedet. De har bygget på orgelet vårt i vel ett år. Orgelbygger Nils Harald Torkildsen forteller:

Vi har fått alle metallpiper i hus, og jobber nå bl. a. med oppmåling av disse og laging av rastebrett (støttebrett) for pipene. Først like oppunder jul vil en kunne starte med det en kan kalle første sammenmontering – et arbeide som gjøres i flere etapper, og som etter hvert vil medføre behov for deltransporter til Sakshaug. Demontering av gam-

melorgelet og istandsetting av galleriet vil skje fortløpende fra nyttår, slik at en kan få lagret orgeldeler under og på galleriet utpå vinteren/våren.

Arbeidet er fordelt slik: Daglig leder Jann-Magnar Fiskvik arbeider nå hjemme på Levanger med tungepipebygging (rørstemmer), Nils G. Torkildsen, Jakub Wzolek og Mateusz Michalki arbeider med pipeoppmåling, pipestokker og rastebrett. Aneta Wzolek hjelper til med forefallende – nå limer hun skinn på ventiler. Tore Steinkjer lager stenger til registertrekk, før han igjen fortsetter med orgelhusdeler og forbereder sammenmontering. Hallvard Zylla legger siste hånd på spillebordsinnredning, og Ole Spangrud er i slutfasen med vellerammer.

Det finnes en del bilder på Facebook: Br. Torkildsen Orgelbyggeri, hvor man må trykke "liker" for å få tilgang. Vi vil i neste utgave av Kjerkebladet fortelle om dokumentasjon og demontering av det gamle orgelet, og om nødvendige omgjøringer på galleriet.

For orgelkomiteen, Ivar Wang

Hallvard Zylla, spillebordmakeren ved spillebordet. Overtangentene er belagt med bein fra kyr fra Kvam østre, Sætran, Herstad nedre og Vang østre, Inderøy.

Vivace gir ut jule-CD

Innspilling av CD foregår.

Helga 11.–13. november spilte Vivace inn jule-CD. Det var en spennende og lærerik prosess.

De ulike korgruppene begynte å øve på julesanger allerede i august, så da innspillingshelga kom var vi topp forberedt og litt lei av julesanger. For å bøte på manglende julestemning julepyntet vi kirka og koste oss med pepperkaker, mandariner og gløgg etter lydsjekk på fredag.

Vi hadde leid Tremolo Studio A/S ved Johnny Holmvik til å gjøre opptakene. De brukte fredag til å rigge opp studio i Sakshaug kirke og lørdag morgen var vi klare for opptak. Å spille inn «live CD» krever stor konsentrasjon, tålmodighet og mye disi-

plin fra liten og stor. Alle ble nok både litt lei og ganske slitne, men når CD-en kommer vil nok alle oppleve at det var verdt strevet.

Innspillingen var en lærerik prosess, spesielt for Ungdomskoret. De fikk høre opptak underveis slik at de kunne korrigere neste forsøk. Det var en effektiv måte å forbedre resultatet på. Vi spilte inn 13 sanger, noen kjente, og noen mindre kjente julesanger. Bjørn Alexander Bratsberg har skrevet en del nye arrangement til denne innspillingen, han har også tilrettelagt sangene for musikerne.

Vi hadde med dyktige (og tålmodige) musikere i Bjørn Alexander Bratsberg, tangenter,

Ingrid Stai Skjesol, fiolin, Solveig Salthammer Kolaas, fløyte, Sivert Skavlan, cello, Roger Moen, gitar, Pål Jørgen Volan, bass og Oddvar Fossum, perkusjon. Bjørnar Skjesol i Pronomen kommunikasjonsdesign har designet, fotografert og gjort en veldig fin jobb med heftet som følger med CD-en. Her finnes bl.a. bilde av alle sangerne.

CD-en har fått navnet «Julegleder» og jeg er sikker på at det er nettopp det den vil gi til lytterne.

CD-en kan kjøpes på Inderøy Blomster, Jostu, Sørli musikk og kirkekontoret. Vi er stolte av resultatet og håper det blir årets julegave!

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 18.09. Leo Gausen Vang
Johan Gausen Vikestad
- 02.10. Tiril Karikoski Okkenhaug
Vera Bjørke Ådnanes
- 23.10. Amanda Sofie Lillemark
Elsa Sund
- 13.11. Karina Ulvin
Egil Nilsen Ulvin
Karen Oline Vist
Jakob Hussein Verstad

Døde

- 06.09. Jorun Farbu f. 1918
- 07.09. Johan Steinvik f. 1925

- 19.09. Sigmund Vist f. 1927
- 24.09. Thora Annie Langås f. 1953
- 30.09. Jakob Yri f. 1932
- 24.10. Inger Wholen Balgaard f. 1933

RØRA SOKN

Døpte

- 16.10. Thale Andersen
- 30.10. Anna Indal Løseth

Døde

- 04.09. Aud Herbjørg Nubdal f. 1944
- 13.09. Kirsten Fellmann f. 1933

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 25.09. Amund Maglasang Lynum
- 20.11. Paul Haltstrand

Døde

- 26.09. Gunleiv Bjerkan f. 1964

MOSVIK SOKN

Døpte

- 25.09. Mia Berg Aune
- 09.10. Aksel Høyem

Fakkelmesse

I Mosvik har vi i mange år hatt en tradisjon med fakkelmesse. Dette er vår måte å arrangere julegudstjeneste på. Barna samles om kvelden i sentrum av bygda og i år skal vi ha denne gudstjenesten den 21. desember.

Vi får utdelt hver vår fakkell, før vi går i samlet tropp opp til kirken. Der blir vi ønsket velkommen av sokneprest, kirkeverge og klokker. Inne i kirken har barna i 4. klasse en dramatisering av juleevangeliet og det synges av skolekoret. Det er ingen tvil: de er veldig flinke til å synges ungene i Mosvik. Silje setter seg så til pianoet og barna lager en kjempstor ring rundt det store juletreet i kirken, så stor at vi må gå langs veggene for å få plass.

Fakkelmessa er på mange måter starten på julen her i Mosvik. Siden arrangeres det mange

Elever med fakler i tog mot kirken.

Barn og julesanger hører sammen.

juletreffester rundt om i mange forsamlingshus i bygda.

Vi synes dette er et veldig fint arrangement – «den kuleste tilstelning i kirken», har noen sagt.

Kanskje et eksempel til etterfølgelse også andre steder?

*Tekst/foto:
Berit Irene Ørsjødal.*

Messeliste

<p>18.12. 4. søndag i advent Luk 1, 46-55 Stokkan grendehus kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Julekonsert v/lokale krefter</p> <p>Vestvik kirke kl 19.00 Julekonsert v/lokale krefter</p>	<p>08.01. Kristi åpenbaringsdag Matt 2, 1-12 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Misjonsgudstjeneste</p> <p>13.01. Heggstad kyrkje kl 19.00 Vi synger jula ut</p> <p>15.01. 2. søndag i åpenbaringstiden Matt 3, 13-17 Vestvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>Heggstad kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>22.01. 3. søndag i åpenbaringstiden Joh 2, 1-11 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>29.01. 4. søndag i åpenbaringstiden Luk 18, 35-43 Mosvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>05.02. 5. søndag i åpenbaringstiden Mark 2, 1-12 Heggstad kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>12.02. Såmannssøndag Luk 8, 4-15 Salberg kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>19.02. Kristi forklarelsedag Matt 17, 1-9 Mosvik kirke kl 11.00</p> <p>26.02. Fastelavnssøndag Joh 17, 20-26 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p>	<p>01.03. Askeonsdag Matt 6, 1-6, 16-18 Vestvik kirke kl 19.00 Fastegudstjeneste</p> <p>05.03. 1. søndag i fastetiden Matt 4, 1-11 Heggstad kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>12.03. 2. søndag i fastetiden Matt 15, 21-28 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>Røsheia, Mosvik kl 12.00 Skigudstjeneste</p> <p>19.03. 3. søndag i fastetiden Luk 11, 14-28 Salberg kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>Mosvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>26.03. Maria budskapsdag Luk 1, 26-38 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>02.04. 4. søndag i fastetiden Joh 11, 45-53 Salberg kyrkje kl 11.00 Gudstjeneste</p> <p>09.04. Palmesøndag Joh 12, 12-24 Mosvik kirke kl 11.00 Gudstjeneste</p>
<p>19.12. Heggstad kyrkje kl 19.00 Julekonsert v/lokale krefter</p> <p>21.12. Mosvik kirke kl 18.30 Fakkelmesse v/spr. Ottar Strand</p> <p>24.12. Julaften Luk 2, 1-20 Heggstad kyrkje kl 14.00 Julegudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium</p> <p>Mosvik kirke kl 13.30 Julegudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 15.30 Julegudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p> <p>Salberg kyrkje kl 16.00 Julegudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium</p> <p>25.12. Juledag Joh 1, 1-14 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høytidsgudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p> <p>Vestvik kirke kl 11.00 Høytidsgudstjeneste v/preste- vikar Jan Olav Veium</p> <p>26.12. Stefanusdag Matt 2, 16-23 Salberg kyrkje kl 11.00 Høgtidsgudstjeneste v/preste- vikar Jan Olav Veium</p>		

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy.kirken.no

KIRKEKONTORET

Inderøy kirkekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Ottar Strand 74 15 60 20
mobil 926 91 115

Prestevikar
Jan Olav Veium 74 15 60 20
mobil 907 98 244

Menighetspedagog
Silje Vang Pedersen 74 15 60 20
mobil 907 35 272

e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale.
Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kirkeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Kantorer:
Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Bjørn Bratsberg mobil 995 82 331
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kirketjener / kirkegårdsarbeider:
Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leder i Inderøy kirkelige fellesråd:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

MOSVIK SOKN:

Leder i soknerådet:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

INDERØY SOKN:

Leder i soknerådet:
Birgit Sund Henriksen mobil 905 58 327

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Magnus Støre mobil 918 66 843

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Kristin Duklæt Taraldsen mobil 922 13 199

Mosvik kirkestue

Bestilling til Astrid Melting,
tlf. 922 15 187 / 74 06 46 14.

Salbergstu

Bestilling til Magnus Støre, tlf. 918 66 843

Inderøy Kirkestue – lille sal

Bestilling til kirkekontoret, tlf. 74 15 60 20

Inderøy Kirkestue

Bestilling av rom i forbindelse med
minnesamvær, selskaper m.m.:
Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgiver: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no, mobil 917 09 285),
Ottar Strand (e-post: ottar.strand@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: nina.fossum@ntebb.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com),
Jan Sundseth (e-post: jansundseth@yahoo.no).
Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.*
Joh 1, 1-5